

Ghiocelul și buburuza

Dimineață, în grădină,
A ieșit un ghiocel,
Raze blânde de lumină
Soarele-ndrepta spre el,
Raze blânde de lumină
Soarele-ndrepta spre el.

O micuță buburuză,
L-a privit, l-a tot privit
Și c-un zâmbet cald pe buze,
Lângă el a adormit.

Când să plece mai departe,
Buburuza, ce-a văzut?
Punctele mici de pe spate,
Unul câte unul au căzut!
Punctele mici de pe spate,
Unul câte unul au căzut!

Nu vă fie de mirare,
Că având doar un picior,
Ghiocelul în graba mare,
I-a sărit în ajutor.

Zâna Primăverii vine,
Bucuroasă, lângă ei,
„V-ajutați? E foarte bine!”
„Bravo! Bravo, dragii mei!”
„V-ajutați? E foarte bine!”
„Bravo! Bravo, dragii mei!”

Iată, că de-atuncea
Prietenia i-a unit
Ghiocelul, buburuza
Sunt de nedespărțit!
Sunt de nedespărțit!